

Drept penal - Proba teoretica - Parchet de pe lângă Tribunal

1 Pedepsa complementară a interzicerii exercitării unor drepturi:

- A. se execută inclusiv pe perioada în care condamnatul se află evadat din pedeapsa detențiunii pe viață;
- B. se execută inclusiv în perioada în care condamnatul se află evadat din pedeapsa închisorii;
- C. se execută și în cazul condamnatului care nu a putut plăti amenda penală de 4000 de lei din cauza faptului că a rămas șomer.

2 Principiul personalității legii penale:

- A. se aplică în cazul infracțiunii de folosirea prostituției infantile prevăzută de art. 216 ind. 1 din Codul penal, comisă în afara teritoriului țării de un cetățean român, fără a fi necesară îndeplinirea condiției dublei incriminări;
- B. se aplică în cazul infracțiunii de omor comisă în afara teritoriului României, de o persoană care nu avea cetățenia română la momentul comiterii infracțiunii, dar a dobândit-o ulterior;
- C. nu se aplică în cazul unei infracțiuni comisă de un cetățean român în afara teritoriului României, sancționată potrivit legii române cu pedeapsa amenzii, chiar dacă este îndeplinită condiția dublei incriminări.

3 Se va reține comiterea faptei de trei sau mai multe persoane împreună:

- A. în cazul în care la comiterea unui furt au participat doi coautori și un complice care a promis că va comercializa ulterior bunurile sustrase;
- B. în cazul în care inculpatul a convins doi vecini să îl ajute să transporte bunurile dintr-un imobil, arătând că acestea îi aparțin și că se mută în altă localitate;
- C. în cazul majorului care îi determină pe cei doi fii minori să sustragă bunuri de la colegii lor de clasă.

4 Înlătură consecințele condamnării:

- A. medierea;
- B. reabilitarea de drept;
- C. grațierea restului de pedeapsă.

5 Revocarea amânării aplicării pedepsei se dispune în mod obligatoriu când:

- A. în termenul de supraveghere persoana a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 192 din Codul penal;
- B. în termenul de supraveghere persoana a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 193 alin. 2 din Codul penal, descoperită în termenul de supraveghere, pentru care a fost condamnată la pedeapsa amenzii;
- C. când pentru infracțiunea de lovire sau alte violențe prevăzută de art. 193 alin. 1 din Codul penal, comisă înăuntrul termenului de supraveghere instanța dispune renunțarea la aplicarea pedepsei.

6 Întrucât cauzele justificative înlătură caracterul ilicit al faptei, reținerea lor are drept consecință:

- A. complicitatea la un act justificat al autorului nu este justificată și cu privire la complice;
- B. împiedicarea aplicării unor măsuri de siguranță împotriva autorului;
- C. constituie un impediment absolut pentru impunerea unor obligații civile.

7 Dispozițiile art.6 alin. (1) din Codul penal, referitoare la legea mai favorabilă după judecarea definitivă a cauzei, nu sunt aplicabile cu privire la hotărârea de condamnare la pedeapsa închisorii pronunțată de către un alt stat față de cetățenii români aflați în executarea acelei pedepse pe teritoriul României, după recunoașterea hotărârii judecătorești străine, în procedura reglementată de Legea nr. 302/2004 republicată cu modificările ulterioare:

- A. ori de câte ori legea nouă prevede același maxim special de pedeapsă ca și legea veche, indiferent dacă minimul special este mai redus decât în legea veche;
- B. întrucât hotărârea judecătorească străină recunoscută în România nu produce aceleași efecte ca o hotărâre de condamnare pronunțată de instanța națională;
- C. când legea nouă prevede diferențe cu privire la condițiile de incriminare.

8 A.B. a fost condamnată definitiv la o pedeapsă de 4 ani închisoare pentru săvârșirea tentativei la infracțiunea de omor, persoana vătămată fiind soțul acesteia. După începerea executării pedepsei pentru infracțiunea recunoscută, condamnată, susținută de o organizație neguvernamentală care promovează protecția femeilor vulnerabile a solicitat Președintelui țării grațierea din restul de pedeapsă rămas de executat motivând solicitarea prin aceea că agresiunea a fost una izolată și că aceasta a fost determinată de acțiunea constant violentă verbal și fizic a peronoanei vătămate care avea de ani de zile o atitudine dură cu privire la inculpată și copiii acestora. Cererea condamnatei a fost susținută de mai mulți cunoscuți și rude ale condamnatei care au beneficiat și de susținerea mediatică promovată de O.N.G. ul menționat. Președintele a acceptat solicitarea și a dispus prin decret grațierea condamnatei pentru restul de pedeapsă rămas de executat, aceasta fiind liberată din penitenciar. După circa 5 zile, în urma unui scandal de presă generat de eliberarea condamnatei A.B. la presiunea publicului Președintele țării a revocat decretul de grațiere. În aceste condiții, condamnată:

- A. va fi încarcerată de instanța de judecată pe baza decretului de revocare a grațierii emis de Președintele țării, urmând ca aceasta să execute restul de pedeapsă rămas de executat;
- B. nu va fi încarcerată, având în vedere că decretul de grațiere este definitiv, acesta neputând fi revocat;
- C. va fi încarcerată de instanța de executare pe baza decretului de revocare a grațierii, dar numai după emiterea unui alt mandat de executare a pedepsei închisorii emis de instanța de executare.

9 Vătămarea corporală din culpă poate fi reținută în următoarele condiții prevăzute de art. 196 din Codul penal:

- A. varianta normativă reglementată la alin. 1 este condiționată de valoarea alcoolemiei atestată prin mijloace omologate potrivit legii;
- B. varianta normativă reglementată la alin. 1 este condiționată de producerea consecințelor doar dacă se probează că acestea au fost direct cauzate de substanțele psihoactive sub influența cărora s-a aflat făptuitorul;
- C. varianta normativă reglementată la alin. 4 determină reținerea unei singure infracțiuni de vătămare corporală din culpă.

10 În cazul prescripției răspunderii penale:

- A. prin data săvârșirii infracțiunii și, implicit, data de la care începe să curgă termenul de prescripție a răspunderii penale în cazul infracțiunilor simple a căror latură obiectivă implică producerea unei pagube ori realizarea unui folos necuvenit pe o perioadă de timp se înțelege momentul apariției ultimei pagube ori al obținerii ultimului folos necuvenit;
- B. prin data săvârșirii infracțiunii și, implicit, data de la care începe să curgă termenul de prescripție a răspunderii penale în cazul infracțiunilor simple a căror latură obiectivă implică producerea unei pagube ori realizarea unui folos necuvenit pe o perioadă de timp se înțelege momentul apariției primei pagube ori al obținerii primului folos necuvenit;
- C. prin data săvârșirii infracțiunii și, implicit, data de la care începe să curgă termenul de prescripție a răspunderii penale în cazul infracțiunilor simple a căror latură obiectivă implică producerea unei pagube ori realizarea unui folos necuvenit pe o perioadă de timp se înțelege momentul apariției ultimei pagube ori al obținerii primului folos necuvenit.

11 Realizând o comparație între excesul neimputabil în cazul depășirii limitelor legitimei apărări și excesul scuzabil de legitimă apărare:

- A. în cazul excesului neimputabil depășirea unei apărări proporționale cu gravitatea atacului se datorează tulburării sau temerii provocate de atac, în timp ce în cazul excesului scuzabil depășirea este determinată de alte cauze;
- B. atât excesul neimputabil, cât și excesul scuzabil pot coexista cu provocarea la săvârșirea aceleiași infracțiuni și față de același infractor;
- C. atât excesul neimputabil cât și excesul scuzabil înlătură în totalitate răspunderea civilă.

12 Inculpatul, conducător auto profesionist, condamnat pentru săvârșirea infracțiunii de conducere pe drumurile publice a unui vehicul sub influența alcoolului, având o alcoolemie în sânge, după recalcularea acesteia de 2 g/l alcool pur în sânge:

- A. poate fi obligat la tratament medical, potrivit art. 109 din Codul penal;
- B. nu poate fi supus măsurii de siguranță a confiscării speciale a vehiculului folosit la săvârșirea faptei chiar dacă acesta îi aparține, potrivit art. 112 alin. 1 lit. b) din Codul penal;
- C. poate fi supus măsurii de siguranță a interzicerii ocupării unei funcții, sau a exercitării unei profesii, potrivit art. 111 din Codul penal.

13 Instanța va dispune confiscarea:

- A. autoturismului cu care inculpatul a mers până în apropierea unei case din care intenționa să sustragă bunuri;
- B. autoturismului sustras de inculpați de la locul faptei pentru a putea fugi cu bunurile sustrate și ulterior abandonat pe șoseaua de centură a localității;
- C. autoturismului primit de inculpat ca plată pentru o lipsire de libertate a unei minore, la cererea unchiului acesteia.

14 Circumstanța agravantă constând în săvârșirea infracțiunii prin metode sau mijloace de natură să pună în pericol alte persoane sau bunuri:

- A. poate fi reținută în cazul infracțiunii de încăierare;
- B. poate fi reținută în cazul infracțiune de distrugere;
- C. poate fi reținută în cazul infracțiunii de distrugere calificată.

15 În cazul infracțiunii de violare a vieții private în modalitatea incriminată de art. 226 alin. (2) din Codul penal:

- A. aceasta se poate comite în formă continuată;
- B. dacă făptuitorul realizează mai multe din modalitățile alternative ale elementului material al laturii obiective se va reține un concurs de infracțiuni;
- C. tipicitatea este exclusă, fără excepție, în toate cazurile în care persoana vătămată, i-a conferit dreptul făptuitorului de a participa în mod direct la respectiva desfășurare a vieții sale private.

16 Instigarea:

- A. se regăsește în Codul penal doar ca formă de participare penală sancționată potrivit legii în funcție de contribuția efectivă a instigatorului la săvârșirea faptei de către autor;
- B. nu este posibilă la faptele din culpă ale autorului;
- C. poate constitui modalitatea normativă a unor infracțiuni distincte, potrivit Codului penal.

17 În cazul sesizării instanței prin rechizitoriu privind un inculpat minor trimis în judecată pentru comiterea unei infracțiuni de tâlhărie calificată după executarea integrală a măsurii educative a asistării zilnice aplicată acestui minor pentru comiterea unei alte infracțiuni de tâlhărie concurentă cu aceasta, la stabilirea consecințelor răspunderii penale, în cauza pendinte, instanța:

- A. în baza art. 123 alin. 3 din Codul penal va prelungi măsura educativă luată inițial, fără a putea depăși maximul prevăzut de lege pentru aceasta;
- B. nu poate deduce măsura educativă a asistării zilnice executată de către minor din măsura educativă pe care o va lua;
- C. în mod obligatoriu va lua o măsură educativă privativă de libertate.

18 La infracțiunea de cercetare abuzivă prevăzută de art. 280 din Codul penal:

- A. este suficientă începerea urmăririi penale in rem, atâta vreme cât legiuitorul vorbește despre determinarea unei persoane să dea sau să nu dea declarație într-o cauză penală;
- B. vătămarea corporală poate fi reținută în concurs cu infracțiunea de cercetare abuzivă;
- C. coautoratul nu este posibil la această infracțiune.

19 Fapta persoanei care, având asupra sa un cuțit, în timpul nopții, a intrat în garajul vecinului său unde găsind autoturismul marca Dacia cu cheiele în contact, l-a pornit și l-a condus până în stradă, unde l-a abandonat, întrucât a observat o mașină de poliție:

- A. constituie tentativă la infracțiunea de furt calificat;
- B. constituie infracțiunea de furt calificat;
- C. nu se pedepsește întrucât a intervenit desistarea.

20 Persoana care a oferit găzduire autorului unei tentative de omor având în vedere relația de amiciție cu acesta și scopul urmărit, respectiv acela de a împiedicarea depistarea faptei de către organele judiciare comite infracțiunea de:

- A. favorizare a făptuitorului;
- B. nedenunțare;
- C. omisiune a sesizării.

21 Clasarea cauzei întemeiată pe dispozițiile art. 16 alin. (1) lit. j) C.proc.pen., poate fi dispusă de către procuror:

- A. imediat ce a formulat cerere de transfer a procedurii, urmând să dispună redeschiderea urmăririi penale în cazul în care cererea va fi respinsă de către autoritățile statului solicitat;
- B. imediat ce instanța competentă a admis cererea procurorului de transfer de proceduri;
- C. prin ordonanță și poate fi atacată cu plângere.

22 Persoana care a suferit o vătămare printr-o faptă penală pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu și care declară că nu dorește să participe la procesul penal:

- A. în unele cazuri, poate declara apel într-un termen care depășește 10 zile de la comunicarea hotărârii;
- B. poate declara apel cu privire la latura penală;
- C. nu poate declara apel în nicio situație.

23 Soluția de renunțare la urmărire penală:

- A. dacă nu este confirmată de judecătorul de cameră preliminară, o nouă soluție de renunțare la urmărire penală nu poate fi dispusă, în aceeași cauză, de procuror;
- B. poate fi atacată de persoana vătămată, la procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția, până la împlinirea termenului de 10 zile în care se trimite spre confirmare judecătorului de cameră preliminară;
- C. nu poate fi dispusă dacă autorul este necunoscut.

24 Este falsă următoarea afirmație:

- A. audierea martorului minor poate face obiectul unei comisii rogatorii;
- B. procurorul care a dispus trimiterea în judecată nu devine incompatibil să soluționeze din nou cauza în cazul în care judecătorul de cameră preliminară a dispus, la cererea sa, restituirea cauzei la parchet;
- C. nu poate fi avocat în cauză soțul ori ruda până la gradul al IV-lea cu martorul citat în cauză.

25 Sesizarea judecătorului de cameră preliminară în vederea dispunerii confiscării speciale a bunurilor aflate în camera de corpuri delictive poate fi înaintată:

- A. în unele cazuri, fără ca ordonanța de clasare să fie comunicată vreunei persoane;
- B. imediat după emiterea acordului de recunoaștere a vinovăției, cu privire la bunurile produse prin săvârșirea infracțiunii care face obiectul acordului;
- C. numai după trecerea termenului legal de 20 de zile de la comunicarea ordonanței de renunțare la urmărirea penală.

26 În cazul amânării executării pedepsei:

- A. instanța poate impune condamnatului să nu își schimbe locuința fără informarea prealabilă a instanței care a dispus amânarea;
- B. cererea poate fi formulată de procuror sau de persoana condamnată;
- C. hotărârea prin care se dispune amânarea executării pedepsei este executorie după soluționarea contestației.

27 În cursul procesului penal, actul prin care se dispune asupra cererii inculpatului de administrare de probe este:

- A. ordonanța, numai în cazul respingerii cererii;
- B. ordonanța, în toate cazurile;
- C. ordonanța sau încheierea.

28 Cererea inculpatului față de care s-a aplicat măsura amenzii judiciare în cursul urmăririi penale, prin care aceasta solicită anularea sau reducerea amenzii se soluționează de:

- A. procuror, prin ordonanță, dacă amenda judiciară a fost dispusă de către organele de cercetare penală;
- B. judecătorul de drepturi și libertăți, în toate cazurile;
- C. instanța de judecată, în unele cazuri.

29 Termenul de 20 de zile prevăzut de art. 338 C.proc.pen., este un termen:

- A. de decădere;
- B. de recomandare;
- C. a cărui nerespectare atrage sancțiunea nulității relative.

30 Cauțiunea depusă de persoana juridică:

- A. se restituie, în anumite situații, la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, de amânare a aplicării pedepsei, de renunțare la aplicarea pedepsei ori de încetare a procesului penal, pronunțată în cauză, dacă persoana juridică a respectat măsura ori măsurile preventive, precum și în cazul în care s-a dispus achitarea persoanei juridice;
- B. se restituie în cursul judecății, la cererea reprezentantului persoanei juridice dacă nu mai subzistă motivele pe care s-a întemeiat stabilirea cauțiunii;
- C. nu poate fi mai mică decât 100.000 lei.

31 Măsura preventivă a reținerii:

- A. se poate lua împotriva minorului în vârstă de 17 ani, pe o durată de 12 ore;
- B. se poate dispune prin ordonanță sau încheiere;
- C. nu se poate dispune împotriva inculpatului arestat în altă cauză.

32 Persoana vătămată, constituită parte civilă în procesul penal, se poate adresa instanței civile, dacă:

- A. instanța penală, prin hotărâre definitivă, a soluționat acțiunea civilă exercitată de către partea civilă, însă se constată din probe noi că prejudiciul nu a fost integral acoperit;
- B. instanța penală l-a condamnat pe inculpat, dar a respins acțiunea civilă;
- C. după punerea în mișcare a acțiunii penale, procurorul a dispus suspendarea urmăririi penale.

33 Soluționarea acțiunii civile disjuncte din cauza penală:

- A. este de competența instanței civile competente conform legii;
- B. este de competența instanței penale;
- C. nu va avea în vedere probele administrate până la disjungere.

34 Ordonanța prin care procurorul a dispus prelungirea măsurii controlului judiciar poate fi atacată:

- A. numai de către inculpat, cu contestație, în 48 de ore de la comunicare;
- B. și la judecătorul de drepturi și libertăți de la instanța corespunzătoare în grad instanței competente să judece cauza în primă instanță unde își are sediul parchetul din care face parte procurorul care a dispus măsura;
- C. cu aceeași cale de atac și în aceleași condiții ca în cazul ordonanței prin care procurorul a luat măsura controlului judiciar.

35 Avocatul suspectului sau inculpatului:

- A. trebuie să fie încunoștințat despre efectuarea unor acte de urmărire penală dacă a depus împuternicire avocațială la dosar;
- B. poate să asiste, în unele situații, la efectuarea percheziției domiciliare la adresa unui martor;
- C. are dreptul, în orice situație, să solicite acordarea unui termen pentru pregătirea apărării.

36 Împreună cu cererea de emitere a unui mandat de supraveghere tehnică, procurorul va înainta judecătorului de drepturi și libertăți:

- A. întotdeauna, întreg dosarul de urmărire penală, în original;
- B. întotdeauna, întreg dosarul de urmărire penală, în copie;
- C. copii numerotate și certificate de grefa parchetului de pe actele dosarului care au legătură cu cererea formulată.

37 Dreptul la un interpret presupune:

- A. obligația organelor judiciare de a asigura un interpret pentru inculpatul care vrea să introducă între termene o cerere de recuzare a instanței, cheltuielile ocazionate de acest fapt fiind incluse în cheltuielile judiciare suportate de condamnat;
- B. asigurarea traducerii tuturor pieselor dosarului, pentru inculpatul care nu înțelege limba română;
- C. asigurarea posibilității inculpatului pentru care apărarea este obligatorie, de a comunica cu avocatul ales, prin desemnarea unui interpret, cheltuielile judiciare urmând să rămână în sarcina statului.

38 Interpretând dispozițiile procesual penale care reglementează modalitatea de luare a măsurilor preventive, prin raportare la prevederile art. 23 din Constituție, prin decizia nr. 22/2017, Curtea Constituțională a României:

- A. a respins excepția de neconstituționalitate;
- B. a admis excepția de neconstituționalitate, statuând că față de o persoană se poate dispune măsura arestului la domiciliu, în aceeași cauză în care a mai fost anterior arestată la domiciliu, doar în măsura în care există temeiuri noi care fac necesară privarea sa de libertate;
- C. a admis excepția de neconstituționalitate, statuând că față de o persoană se poate dispune măsura arestului la domiciliu, în altă cauză, doar în măsura în care există temeiuri noi care fac necesară privarea sa de libertate.

39 Cererea de reabilitare judecătorească:

- A. poate fi soluționată de tribunalul în a cărui circumscripție domiciliază petentul;
- B. poate fi formulată de către copilul major, pentru părintele plecat din țară;
- C. se judecă în sedință publică.

40 În cazul în care un minor este trimis în judecată:

- A. solicitarea de către procuror a referatului de evaluare este obligatorie, în unele situații;
- B. trimiterea în judecată se poate dispune doar dacă la dosarul de urmărire penală a fost depus referatul de evaluare;
- C. compunerea instanței se modifică dacă după sesizarea instanței inculpatul a împlinit vârsta de 18 ani.

41 Neaudierea martorului de către instanța de judecată, în ședință publică și cu asigurarea contradictorialității, va fi calificată conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului:

- A. întotdeauna ca o încălcare a dreptului la un proces echitabil în cazul în care declarația martorului absent constituie proba unică sau decisivă pe care s-a bazat condamnarea și nu există garanții procedurale suficiente;
- B. întotdeauna ca o încălcare a dreptului la un proces echitabil raportat la principiul egalității armelor și articolul 6 paragraful 3 litera d) din Convenție;
- C. întotdeauna ca o încălcare a articolului 6 din Convenție indiferent dacă acuzatul a putut adresa întrebări martorului în faza de urmărire penală și absența ulterioară a acestuia este justificată în mod serios.

42 Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în cazul efectuării unei percheziții corporale cu ocazia unei percheziții domiciliare:

- A. este necesar ca pentru realizarea percheziției corporale să se emită o autorizație prealabilă de către un judecător;
- B. este necesar ca autorizația emisă în vederea efectuării percheziției domiciliare să cuprindă mențiunea că o percheziție corporală ar putea fi efectuată în baza articolului 165 din Codul de procedură penală sau să conțină motivele specifice care ar putea justifica o astfel de măsură;
- C. este suficient ca în procesul-verbal de percheziție corporală, în afara mențiunilor expres indicate în articolul 166 alineatul 4 din Codul de procedură penală, să fie indicate motivul și scopul pentru care s-a procedat la autorizarea acesteia, cu referire inclusiv la întinderea percheziției corporale.

43 Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului:

- A. în cazul dispunerii sau prelungirii duratei arestării preventive, organele judiciare nu pot să aibă în vedere severitatea pedepsei aplicabile;
- B. lipsa unei căi de atac împotriva privării de libertate nu duce la constatarea încălcării dispozițiilor articolului 5 paragraful 4 din Convenție, în cazul în care privarea de libertate ia sfârșit într-un termen mai scurt decât cel care ar fi fost necesar pentru derularea procedurii prevăzute în acest articol;
- C. dispozițiile articolului 5 paragraful 4 din Convenție garantează dreptul la un recurs împotriva hotărârilor judecătorești ce dispun sau ce prelungesc o măsură de detenție.

44 Din perspectiva articolului 3 din Convenție:

- A. o decizie de achitare pronunțată de instanțele naționale exonerează statul de responsabilitatea sa în temeiul Convenției pentru rele tratamente aplicate de agenții săi;
- B. există o obligație de rezultat în sarcina statului privind identificarea și tragerea la răspundere penală a persoanelor responsabile de tratamentele contrare articolului 3 din Convenție;
- C. deficiențele privind obținerea probelor în cazurile vizând acte contrare articolului 3 din Convenție pot constitui temei pentru calificarea anchetei ca lipsită de eficiență și seriozitate.

45 În privința violenței în familie, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului:

- A. obligația pozitivă de a lua măsuri rezonabile pentru a preveni relele tratamente între particulari se naște exclusiv atunci când autoritățile știu de existența unui risc real și imediat ca o persoană identificată să fie supusă relelor tratamente ca urmare a faptelor penale ale unui terț;
- B. articolul 1 din Convenție, coroborat cu articolul 3 din Convenție, impune statelor membre obligații pozitive de a se asigura că toate persoanele, inclusiv cele care nu se află sub jurisdicția lor, sunt protejate împotriva tuturor formelor de rele tratamente interzise în temeiul articolului 3;
- C. obligația procedurală a statului de a asigura participarea efectivă a victimei la derularea procedurilor poate să cuprindă, în anumite circumstanțe, și asigurarea unui avocat din oficiu pentru aceasta chiar dacă dreptul național nu prevede expres acest lucru.

46 Potrivit jurisprudenței CJUE, o cerere pentru pronunțarea unei decizii preliminare în interpretare, conform articolului 267 TFUE, va fi declarată inadmisibilă:

- A. atunci când interpretarea solicitată a dreptului Uniunii nu are nicio legătură cu realitatea sau cu obiectul litigiului principal, atunci când problema este de natură ipotetică sau atunci când Curtea nu dispune de elementele de fapt și de drept necesare pentru a răspunde în mod util la întrebările care îi sunt adresate;
- B. atunci când instanța națională expune în cuprinsul cererii punctul de vedere cu privire la răspunsul care ar trebui să fie dat la întrebările adresate cu titlu preliminar;
- C. atunci când cererea este formulată într-o cauză pendinte în fața unei instanțe naționale ale cărei decizii nu sunt supuse vreunei căi de atac în dreptul intern, iar părțile nu au solicitat sesizarea CJUE în fața primei instanțe.

47 Potrivit jurisprudenței CJUE:

- A. reglementările care guvernează organizarea justiției în România, cum sunt cele referitoare la înființarea în cadrul Ministerului Public a unei Secții pentru investigarea infracțiunilor din justiție, nu trebuie să respecte cerințele care decurg din dreptul Uniunii, întrucât Decizia 2006/928/CE de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției a fost adoptată înainte de aderarea României la Uniunea Europeană;
- B. reglementările care guvernează organizarea justiției în România, cum sunt cele referitoare la înființarea în cadrul Ministerului Public a unei Secții pentru investigarea infracțiunilor din justiție, nu intră în domeniul de aplicare al Deciziei 2006/928/CE de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției;
- C. reglementările care guvernează organizarea justiției în România, cum sunt cele referitoare la înființarea în cadrul Ministerului Public a unei Secții pentru investigarea infracțiunilor din justiție, intră în domeniul de aplicare al Deciziei 2006/928/CE de stabilire a unui mecanism de cooperare și de verificare a progresului realizat de România în vederea atingerii anumitor obiective de referință specifice în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției.

48 Articolul 325 alineatele (1) și (2) TFUE trebuie interpretat în sensul că impune instanței naționale ca, în cadrul unei proceduri penale având ca obiect infracțiuni privind taxa pe valoarea adăugată, să lase neaplicate dispoziții interne în materie de prescripție care intră sub incidența dreptului material național și care se opun aplicării unor sancțiuni penale efective și disuasive într-un număr considerabil de cazuri de fraudă gravă aducând atingere intereselor financiare ale Uniunii Europene sau care prevăd termene de prescripție mai scurte pentru cazurile de fraudă gravă aducând atingere intereselor respective decât pentru cele aducând atingere intereselor financiare ale statului membru în cauză, cu excepția cazului în care o astfel de neaplicare determină o încălcare a principiului legalității infracțiunilor și pedepselor, din cauza unei lipse de precizie a legii aplicabile sau pentru motivul aplicării retroactive a unei legislații care impune condiții de incriminare mai severe decât cele în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii, potrivit hotărârii CJUE din cauza:

- A. Kolev;
- B. M.A.S. și M.B.;
- C. TR.

49 Potrivit jurisprudenței CJUE:

- A. articolul 3 și articolul 4 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale trebuie interpretate în sensul că stabilirea condițiilor în care o autoritate judiciară adoptă o decizie de menținere a unei măsuri de arestare preventivă, gradul de convingere pe care trebuie să îl dețină cu privire la autorul infracțiunii, modalitățile de examinare a diferitelor elemente de probă, întinderea motivării pe care trebuie să o furnizeze în răspunsul la argumentele prezentate în fața sa, intră exclusiv sub incidența dreptului Uniunii Europene;
- B. articolul 3 și articolul 4 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale trebuie interpretate în sensul că nu se opun adoptării unor decizii preliminare cu caracter procedural, precum o decizie de menținere a unei măsuri de arestare preventivă luate de o autoritate judiciară, care se bazează pe suspiciuni sau pe elemente de probă incriminatoare, cu condiția ca aceste decizii să nu se refere la persoana deținută ca fiind vinovată;
- C. articolul 3 și articolul 4 alineatul (1) din Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale trebuie interpretate în sensul că reglementează condițiile în care pot fi adoptate deciziile de arest preventiv.

50 Potrivit jurisprudenței CJUE:

- A. articolul 4 punctul 5 din Decizia cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretat în sensul că, atunci când un stat membru alege să transpună această dispoziție în dreptul său intern, autoritatea judiciară de executare trebuie să dispună de o marjă de apreciere pentru a stabili dacă trebuie sau nu să refuze executarea unui mandat european de arestare pentru motivul prevăzut la această dispoziție;
  - B. articolul 4 punctul 5 din Decizia cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretat în sensul că, atunci când alege să transpună această dispoziție în dreptul său intern, un stat membru poate prevedea că autoritatea judiciară este obligată să refuze executarea oricărui mandat european de arestare care intră în mod formal în domeniul de aplicare al acestui motiv, fără a avea posibilitatea de a lua în considerare împrejurările specifice fiecărei spețe;
  - C. articolul 4 punctul 5 din Decizia cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009 face o trimitere expresă la dreptul statelor membre, astfel încât noțiunea de “aceleași fapte” nu trebuie să aibă o interpretare autonomă și uniformă în întreaga Uniune.
-